

hævded meget stærkt overfor Højre, at Nedsættelserne i Toldloven af 1908 virkelig ere komne Forbrugerne, Befolkningen, til gode. Vi have aldrig opgivet det Standpunkt, vi have ikke, som Højre, sagt, at det betød ingenting. Man har hørt Røster fra det radikale Venstre, der sagde: Hvad betyder det hele! Men vi have sagt: Selvfølgelig betyder det noget, at Staten giver Afkald paa 7-8 Millioner, eller hvormeget det er. Det kommer til syvende og sidst Befolkningen til gode, og er der Punkter, hvor det ikke kommer Befolkningen til gode, saa er det Befolkningens egen Skyld, f. Eks. fordi Bybefolkningen ikke i samme Grad som Landbefolkningen organiserer sig kooperativt for derigennem at tilvende sig de Fordele, som Toldnedsættelserne betyde. Det have vi hævded Gang paa Gang paa Møder og i Pressen. Saa os kan det ærede Medlem ikke ramme med denne Udtalelse. Vi have hævded, at disse Nedsættelser burde være meget større, og at jo større de vare, jo grundigere de vare, og navnlig naar de gik ud paa helt at afskaffe Toldsatser, kom de Befolkningen til gode i allerhøjeste Grad. Men saa siger det ærede Medlem — og det ærede Medlem fra Hilerød (Dinesen) blev meget glad derved og sagde: Det er en meget betydningsfuld Udtalelse, og han skrev den ind i sin Scrapbook, og den vil blive benyttet mange Gange —: For Smaafolk betyder det ikke noget. Men dér er det det ærede Medlem, der skifter Standpunkt og i Spidsen for sit Parti bryder Staven over hele Venstres gamle Toldstandpunkt, at Nedsættelsen af indirekte Skatter virkelig kommer Befolkningen til gode. Det er det ærede Medlem, der her gaar over til Højres Standpunkt, i samme Øjeblik som Højre er ved at gaa over til Venstres Standpunkt af 1908. Saaledes kunne Standpunkterne skifte! Jeg kan, som sagt, kun glæde mig over Højres Svingning, men maa i højeste Grad beklage den Svingning i Toldspørgsmaalet, som Venstre nu gennem sin Ordfører, hvis han da er Udtryk for Venstrefertallet, indtager i denne Sag. Hvis han ikke er det, saa vilde jeg anse det for meget klogt, om Medlemmerne vilde staa op og tage Afstand fra denne desværre i høj Grad betydningsfulde Udtalelse fra det ærede Medlem. Det er en Udtalelse, der kan komme til at spille en overordentlig Rolle ved Toldrevisionsforhandlingerne i 1917, idet man fra Protektionisternes og Toldvenneres Side vil fremdrage denne Udtalelse og sige: Dér har Ordføreren for Venstre selv erklæret, at en Del betydelige Toldnedsættelser nok

overfor de store Aktieselskaber, men ikke overfor de smaa Forbrugere havde nogen Betydning. Der smuldre de bort mellem Fingrene. Der betyde de ingenting. Det er et Slag i Ansigtet paa Venstres hidtidige Standpunkt og det, vi Socialdemokrater altid have fastholdt og i højeste Grad fastholdt i 1908 og have kæmpet for overfor Højre fra 1908 indtil nu, og som vi fremdeles ville kæmpe for.

Maa jeg til Slut udtale min Forundring over det radikale Venstres Holdning i denne Sag. Jeg forstaaer ikke, at man kan ønske at svøbe denne betydningsfulde Realitet, 5 Millioner Kr.s nye indirekte Skatter, ind i mange formelle Spørgsmaal. Jeg forstaaer det ikke! Jeg ser, at Ordføreren for det radikale Venstre under Toldforhandlingerne i 1907 er kommen til Stede. Jeg forstaaer ikke, at han kan gaa med til at stemme for denne Anmærkning til Finansloven. (*Afbrydelse*: Det gør han ikke!). Hvad gør han da? Stillingen er dog ganske klart den, at det radikale Venstres Finansudvalgsmedlemmer støtte Regeringen til Opretholdelse af en Anmærkning, der betyder 5 Millioner Kroner nye indirekte Skatter paa den danske Befolkning, mens Socialdemokraterne og Højres Repræsentanter tage Afstand derfra og søge at stemme denne Anmærkning ud. Naar de Herrer altsaa ikke ville stemme Anmærkningen ud, saa stemme de dermed for 5 Millioner Kroner nye indirekte Skatter. Det er dog ganske klart, ellers forstaaer jeg ikke et Muk af det hele. Dette mærkelige Standpunkt svøbe de ind i en Masse formelle Betragtninger, der kunne være meget rigtige, men slet ikke komme Realiteten ved. De maa stemme for eller imod denne Anmærkning. Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem fra Sakskebing (Rørdam) kan være med dertil, han, der baade i Fællesudvalget og i dettes Undervalg i 1908 erklærede overfor mig og andre, at selv om Toldlovsforslaget ikke tilfredsstillede ham, mente han dog, han vilde stemme for det sammen med mig og Socialdemokraterne, og som saa gik ned i Salen nogle Timer efter og motiverede, at han vilde undlade at stemme, men vilde gøre det, ikke fordi Forslaget var for radikalt, men netop fordi det var for lidt radikalt og bragte alt for smaa og faa Nedsættelser, — jeg forstaaer ikke, at han nu kan være med til at fjerne Nedsættelser i denne Toldlov, kan være med til at gennemføre en Forbrugsskat af 5 Millioner Kroner i 5 Aar. Det er mig fuldkommen ufatteligt. Man siger, at man skal modstaa Begyndelsen, man skal passe paa Spirerne; det er det første Skridt, der koster. Der har